

תינוקת פרק עשירי נדה

ס.ט.

עין משפט נר מצוה

נא א ב ג ד מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה כל כ" טו"ע ע"ד פ"ו ק"ז ספ"ק ד':

תוס' הרא"ש

באותה בדיקה קדומים המנוחה: רב אמר היא היא תחלתן אע"פ שאין סופן. והיא דקתני בפתניתן ביום השביעי משום ר' יהושע נקטתה: הכא קמ"ל סופן אע"פ שאין תחלתן. והיא דקתני מתניתין ויום ראשון משום ר' יהושע ור' עקיבא נקטתה: איני הוא כי אתא רבין כו'. אצ"ג דאליביה דר' אליעזר קאמר מ"מ פ"ד ליה לא אשכחן תנא דס"ל סופן אע"פ שאין תחלתן הלכך לא מיביצי ליה לפרושי בבב"ר אליעזר הכי: ואי ס"ד לא בעינן ספודי לפנינו בעינן ליטבלה. ואי משום דבעינן הפסקה בשלישי בקאמר רבא לעיל נדה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה אלמא בלא הפרשה אינה יכולה לטפור. חומרא בלא תמיהו וימירבין ואינה נמנעת שבבב"ר מלבול כיון שטבילה בומנה מצוה ואפילו בעין הפסקה מן התורה טובלת דשמא הפסיקה ולא אדעתה כיון דבאריה יום שהפסיקה מועלת הפסקתה אבל אין לחוש ולומר שמא בדקה ביום ראשון של ספירה ואיבא תחלתן וסופן שבתאה שנתה שדבקה לפנינו יום שביעי של יום זה: לאו מי אוקימנא כו'. עקיבא. משמע דר' חנינא לא מיבעי ליה לאוקמי כו'. עקיבא דתתיא שפיר כו' אליעזר. מתוך כך נראה הדלכה כרב דסופן אע"פ שאין תחלתן. דסוגיין דסוף המפלת כותיה וכי' בתחלתן ואע"פ שאין סופן. מיהו יש לדחות דר' חנינא נמי לא מתוקמא כו'. אליעזר דריון ולא בעינן ספודי לפנינו בכל הימים אי"כ חומרא בעלמא היא דבעי סופן ותחלתן ולאו מאורייתא הלכך מטבילין לה משום טבילה בומנה מצוה. וכי פ"ד הכא לרב הוא מצי לאקשוי. ולטעמך היכי מצי מקמת לה בשום ענין כו' אליעזר ולישנא משמע כן דקאמר לאו מי אוקימנא כו' עקיבא משמע אפי' ליתא לדרב: ו' לנדה ותרי לובה. מכאן אינו יכול לדקדק דלא בעינן ספודי לפנינו דחשבין להן יום ספירה אע"פ שלא תחלתן בטהרה אתמול בתחלת יום הספירה משום שאין לחוש מה שלא הפסיקה בטהרה כיון שיום הספירה בדיקה ומצאה טמא. תהור. אי"כ אפי' לא בעינן ספודי לפנינו לגמרי גבי שומרת יום לענין זה גדולה אפשר דבעינן ספודי לפנינו גרונ שבת לפנינו בין השמשות. והא דקתני בין השמשות אמרה דאיהי"פ באתה לפנינו בין השמשות ואמרה טמא דאיהי אבל לא אמרה שהיא איהי היתה בין השמשות:

והכא קמ"ל סופן אע"פ שאין תחלתן. ואם תאמר (א"כ) לרב כל זנה לריכה הפרשה ציט שפוסקת צו כמו נדה ואמאי קתני צממתי שדקקה עלמה יום ראשון הא כבר דקקה עלמה מאתמול והפרישה צטהרה ואי היה אומר דלא בעינן הפרשה ציט ג' הוה יחסא וי"ל דליכא שלימד הכי דאפי' אי סגי בהפרשת שלישי לרבי אליעזר לא סגי דלא מני שדקקה ציט ראשון משום פלוגתא דרבי יהושע ורבי עקיבא כמו ראשון ושמיני דקאמר רב לרבי אליעזר היא היא ולא מני צממתי אע"ג דלר' אליעזר הוה רצותא טפי משום דלא מייתי ליה תו פלוגתא דר' יהושע ור' עקיבא: **שבועה** צממתי ושנים לזיבה. מכאן אין יכול לדקדק דלא בעינן ספודי לפנינו מדטובלת אע"פ שלא הפסיקה צטהרה ולא דקקה נמי צתחת ספודי דאע"ג דלא בעינן ספודי לפנינו צממתי וצוה דסוף סוף סגי לה צממתי שדקקה ציט ספירה ומלאה טהורה דאי אין דקיקה סוף היום עולה לספירה לא היה תקנה לצנות ישראל אלף אס כן ידקו צעליית עמוד השחר דספירה לילה אינה ספירה: **מה**

לרבי אליעזר. למכשר צבדיקת שציעי עם הראשון: מהו. לרבי יהושע ודאי אין להם אלף שמיני בלבד דלף ע"ג דתליא מילמיה צבדיקה ומונה ימים הצדוקין אפילו צבדיקין הני מילי צבדיקין ורבינו דמיו לאיטרופי אחד מנינא אלף שמיני לאו מסדר ספירת הראשון הוא ולא מנטרף ולר' עקיבא נמי אין לו אלף שמיני בלבד שמה ראה ציממתי ומכאן ואילך ריך נספור ששה אלף לרבי אליעזר מי מחוקינן כל ו' צטהרה משום צדיקת ראשון דהוו תחלתן צטהרה או לא: **היא היא**. טהורין: לאו רבי אליעזר ורבי יהושע. דאע"ג דפליגי עליה דרבי עקיבא צבדיקין ורבינו עכ"ל מודו: לא רבי יהושע ורבי עקיבא. כדפרישית אלף לרבי אליעזר הואיל ותחלתן צטהרה מחוקינן לכולהו צטהרה: **כנותאי אמרה לשמעיה**. צפוק צנות כותאי (לעיל דף נ"ג): דלא **דקקה עד שציעי**. דלא הוה מחילת ימי ספירה צטהרה דלא דקקה צבדיקין מהפרישה ציטן השמשות של שלישי לזיבה שראתה צו ציט עד ו' לספירה ותרי קולי אשמועי' רב צבדיקה: **הסס**. דאמר רב לעיל דמטרה רבי אליעזר צבדיק ראשון ושמיני אשמועינן תחלתן אע"פ שאין סופן: **והכא אשמועינן סופן אע"פ שאין תחלתן**. דמשום צדיקת ו' מחוקינן כל ששה לפנינו צטהרה הואיל ופסקה בשלישי. ומיהו הפרשה צטהרה ציעינן דמהסחוק מעין פתוח ליכא לאחוקי צטהרה עד שצדוק ותמנא שפסק כדאמרין צממתי (ס"ג). דהפרשה צטהרה ציעינן: **איני**. לרב פ"ד דלא ציעי ספורין (ו) וצדוקין ודאי וקיימא לן צהמפלת (לעיל דף נ"ט): **דשבע קמ"ל צבילות** מטבילין לה כל ליליא דילמא השתא שלמו שבעה של טומאת זכר ציממא לא מטבילין לה לספוקה ציולת צו צ ולממיר בכל יומא היום כלין ו' נקיים שאתר טומאת לידה ומשום הכי לא מטבילין לה דאי נמי מתרמי האידנא ו' של נקיים משום דטבילה צומנה מנזה ונדה ויולדת צבילתן צבילה וזה טבילתה ציט לא היא ספירה הואיל ולא ספירה ציעינן עד שתש ציעינן שבעה טהור: **יום אחד טמא ראיתי**. ואני יודע אימתי ואפילו היום י"ל זכר ואינה יודעת אס יום ראיתי צימי נדה אס צימי זכה מטבילין אותה משום טבילה צומנה מנזה: **שש טבילות ו' לנדה ותרי**

(א) לעיל כ"ו. יח"ל. (ב) לעיל (ג) רש"י ד"ה איני (ד) (ה) רש"י ד"ה איני (ו) (ז) רש"י ד"ה איני (ח) רש"י ד"ה איני (ט) רש"י ד"ה איני (י) רש"י ד"ה איני

הגהות הב"ח

(א) גמ' וקיימא לן בעינן ספודי דמיני ח' ודוקין ודאי ה"ס דא"כ מ"ה וקיימא לן וכו' זכר ה"ס דא"כ מ"ה צממתי לא וכו' של נקיים הוה בעיא טבילה ביו משום דטבילה צומנה מנזה דנדה ויולדת וכו' ולא ספירתן ציעינן:

מוסף רש"י

מתב"ר ר' יוסי ברבי חנינא. אלרי יהושע בן לוי מתני' תרד דמירי צבשה טועה. שלא ידעה אימתי ליה. והסם (לעיל כ"ט). קתני לה וקאמר רבין לא ידעא מאי מתיבא. דר' יוסף, דלא מתיבא היא. והסם מפרש טעמא (לעיל י"ח). דאיה ליה תורא לירעי חד יומא. כן היה מנחה, מי שהיה לו שם אחד ורעה כל צטהרה עבר וס אחד, ומי שאין לו כמות מנגלין עליו לנעות צי ימים (סנהדרין ס"ב). באש"ש (סוף). אמר לה. יתני למי דתורא דלית ליה כו' (ס"ח).

שאיין תחלתן דמהו דתימא תחלתן אף על פי שאין סופן הוא דאמרין דאוקימניהו אחוקיהו אבל סופן אע"פ שאין תחלתן לא קמ"ל איני והא (ב) כי אתא רבין אמר מתב"ר ר' יוסי ברבי חנינא טועה ולא ידענא מאי תיבותיה (ב) דק"ל שבוע קמא דאתיא לקמן בליליותא מטבילין לה ביממא לא מטבילין לה ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפנינו ביממא נמי נטבילינה דילמא יולדת זכר בוזב היא ועבדה לה ספורין אלא לאו שמע מינה בעינן ספורין בפנינו ולא מי אוקימנא (ב) כ"ר ע דאמר בעינן ספורין לפנינו ומנא תימרא דלרבנן לא בעינן ספורין לפנינו (ג) דתנן טועה שאמרה יום אחד טמא ראיתי מטבילין אותה מ' טבילות ו' לנדה ותרי לזיבה בין השמשות טמא ראיתי מטבילין אותה י"א טבילות י"א מאי עבדיתייהו אמר רב ירמיה מדפתי כגון שבת לפנינו בין השמשות והויין תמני לנדה ותלת לזיבה לא ראיתי כל עיקר מטבילין אותה מ"ו טבילות אמר רבא האי דינא דלא דינא דיני בגלתי דאית ליה תורא לירעי חד יומא דלית ליה תורא לירעי תרי יומי אתרמי להו יתמא בר ארמלתא יהבי ליה תורי אול נכסינהו אמר להו דאית ליה תורא לשקול חד משכא דלית ליה תורא לשקול תרי משכי אמרי ליה מאי האי דקאמרת אמר להו סוף דינא כתחלת דינא תחלת דינא לאו מאן דלית ליה עדיף סוף דינא נמי מאן דלית ליה עדיף הכא נמי היכא דקאמרה איהי לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות אלא אימא הכי ראיתי ואיני יודע כמה ראיתי אי בימי נדה ראיתי או בימי זיבה ראיתי מטבילין אותה מ"ו טבילות אתאי קמן ביממא יהבינן לה שב לנדה ותמני

לזיבה. וכגון דאתאי לקמן ציממא ומטבילין אותה הילה שמה נדה היא והלילה כלו ו' ימי נדה וכן לליל יום ו' וכן כל ליל שבעה זה וטפי לא איכא לספוקי ותרי לזיבה ציממא ציממא דאתאי לקמן מטבילין לה דלמא אתמול חזאי וימי זיבה הוה והוא שומרת יום כנגד יום ולמחר נמי טבילה דילמא ציממא דאתאי לקמן הוה דחזאי וטפי ליכא לספוקי. אלף אתאי לקמן צביליא איכא ו' טבילות ח' לנדה וב' לזיבה דהוה ליליא גופיה איכא לספוקי השתא זמן טבילתה וכן כל לילות שבעה זה ולמולאי שציעי נמי טבילה משום דילמא צביליא דאתאי קמן חזאי והשתא הואי זמן טבילה. והאי דלא קא תני ו' טבילות משום מילתא דלא פסיקא היא דהא כי אתאי ציממא ליכא אלף ט' אלף ט' פסיקא ליה דצביר מהכי ליכא והכי מוקי לקמן: **מאי עזידייהו**. אס צתה ציט או צבילה ואומרת צין השמשות טמא ראיתי אין כאן טבילה יתירתא דהא כי אמרה נמי יום טמא ראיתי ואני יודע מתי אס צימי נדה ואס צימי זכה שפסק ליה דילמא צבילתה ציט טבילתה לפנינו חזאי: **תמני לנדה**. כגון צת לפנינו צין השמשות של ערב שבת טובלת מיד צבילי שבת שפסק השתא זמן טבילתה וכן כל שבעה זה ולילי שבת הבאה שמה צין השמשות שצת לפנינו ראתה ולינה היא ומשעה ו' ימי נדה עד עכשיו ולפי שיום שבת היה תחלת נדה הרי ח' טבילות לנדה ותלת לזיבה דמטבילין לה צין השמשות דאתאי לקמן דילמא צין השמשות דאתמול חזאי ומיום ה' צבצת היה ושמרה ערב שבת כנגד יום ה' וטובלת צין השמשות עד שלא תחשך דשמא עדיין יום הוא וראוי לטבילת זבז ולמחר צבצת נמי טבילה שמה צין השמשות דאתמול כשבצת לפנינו ראתה ומיום שזי היה והיום טובלת ליום כנגד יום וצאחד צבצת נמי טבילה משום ספק ההוא צין השמשות גופיה שמה לילה הוא כשראתה וצת לפנינו וצבלי יום השבת הוה ראשון וא' צבצת הוה שימור וטבילה: **האי דינא דלא דינא דיני בגלתי**. דין זה שאינו דין היו דנין צמות מקום: לירעי חד יומא. כל צמות העיר: **אול יתמא**. שלא היה לו שור וכפאוהו לרעות צהמותיהן צ' ימים: **נכסינהו**. שחטן: **כמה ראיתי**. אס ח' אס ג': **שב לנדה**. צתה צבצת טובלת למולאי שבת שמה צאחד צבצת ראתה תחלה וכן עד לילי שבת הבאה וליני שבת בכלל שמה צבצת לפנינו ראתה ואותו היום לצד ראתה: ותמני